

بررسی اثر کرم EMLA در کاهش درد ناشی از تزریق داخل ضایعه

کورتیکوستروئید در آلوپیشی آرثاتا

دکتر زهرا بیگم موسوی

استادیار گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی اهواز

۴۵، ۳۰ یا ۶۰ دقیقه و در سایر ضایعات بدون
صرف کرم EMLA صورت گرفت.

یافته‌ها: ۸۵٪ بیماران کاهش درد ناشی از
تزریق را با استعمال کرم EMLA در مقایسه با
تزریق بدون صرف کرم بیان داشتند.

نتیجه: استعمال کرم EMLA می‌تواند درد
ناشی از تزریق داخل ضایعات آلوپیشی آرثاتا را
کاهش دهد.

واژه‌های کلیدی: کرم EMLA، آلوپیشی آرثاتا،
تزریق داخل ضایعه.

مقدمه: کرم EMLA ۰.۵٪ مخلوط لیدوکائین /
پریلوکائین می‌باشد که به منظور ایجاد بیحسی
موضعی قبل از انجام اقدامات عملی پوستی بکار
می‌رود.

هدف: هدف از این مطالعه بررسی کاهش درد
ناشی از تزریق داخل ضایعه استروئید با استعمال
کرم EMLA در بیماری آلوپیشی آرثاتا است.

بیماران و روش‌ها: این مطالعه روی ۲۷ بیمار
متلا به آلوپیشی آرثاتا انجام شد. تزریق در یکی از
ضایعات به دنبال صرف کرم EMLA به مدت

مقدمه

اطلاق می‌گردد. (۲) کلمه یونانی *eutéktos* به معنای
ماده‌ای است که آسان ذوب و یا حل می‌شود و *mixture*
معنی مخلوطی که در حرارتی پایین‌تر از نقطه
ذوب مواد مشکله خود ذوب می‌گردد. (۲).

این کرم می‌تواند بی‌حسی موضعی ایجاد و در موارد
بسیاری به منظور جایگزینی تزریق مواد بیحسی بکار رفته
است. توصیه می‌شود برای کسب نتیجه مطلوب لایه
ضخیمی از EMLA به منطقه مالیه شود به نحوی که پس
از اتمام زمان استعمال هنوز مقادیری کرم روی پوست قابل
مشاهده باشد. علاوه بر آن استعمال کرم زیر پانسمان بسته
باعث جذب بهتر آن می‌گردد. اثر آنالژیک EMLA به
مقدار کرم استعمال شده و وجود پانسمان کافی بستگی
دارد. سایر عواملی که اثر آن را تحت تأثیر قرار می‌دهند
شامل تزăد بیمار، طول مدت استعمال کرم، نفوذپذیری
منطقه موردنظر و سلامت سطح پوست می‌باشد. بیماران
سیاه‌پوست در مقایسه با روش پوستان دیرتر و یا کمتر
دچار بیحسی می‌شوند. طول مدت عمل کرم به جریان
خون بافت بستگی دارد. به دنبال استعمال EMLA

آلوپیشی آرثاتا از نظر بالینی یک ریزش موی منطقه‌ای
است که در مناطق مختلف بدن اتفاق می‌افتد. ارتشاح
سلولهای لغوسیتیک در اطراف پیاز مو در ایجاد آن نقش
دارند. ابتلاء وسیع می‌تواند منجر به ریزش کامل موهای
سر (alopecia totalis)، ریزش کامل موهای بدن
(alopecia universalis)، ریزش مستشر موی سر
(diffuse alopecia areata) یا ریزش منطقه‌ای مو در
اطراف اسکالپ (ophiasis) شود. (۱)

برای درمان آلوپیشی آرثاتا روش ثابت شده‌ای که در
تمام دنیا یکسان بکار رود وجود ندارد و برنامه‌های درمانی
متفاوتی مدعی موفقیت بوده‌اند. یکی از روش‌های درمانی
رایج در آلوپیشی آرثاتا استفاده از تزریق داخل ضایعه
استروئید می‌باشد. (۱) از آنجاکه این روش در دنیاک است،
در سالهای اخیر از کرم EMLA به منظور ایجاد بی‌حسی
موضعی قبل از انجام تزریق استفاده نموده‌اند.

کرم EMLA مخلوطی یوتکتیک از ۲۵
میلی‌گرم لیدوکائین ۲/۵٪ و ۲۵ میلی‌گرم
پریلوکائین ۲/۵٪ می‌باشد. به این مخلوط
(Eutectic Mixture of Local Anesthetics)

مؤلف مسئول: دکتر زهرا بیگم موسوی - اهواز، بیمارستان امام خمینی،
درمانگاه پوست

دادند که سوزش از همه بیشتر مشاهده شد. از آنجاکه تزریق داروهای بیحسی موضعی برای انجام اعمال جراحی و پروسه‌های پوستی دردناک است و باعث اذیت بیمار شده و در کودکان بخصوص علاوه بر رنجش جسمی ممکنست اثرات روانی نامطلوبی نیز بر جای گذارد لذا استفاده از کرم EMLA قبل از اقدامات عملی پوستی توصیه می‌گردد. اما عمده‌ترین مشکل در حال حاضر در دسترس نبودن و بهای گران این کرم در ایران می‌باشد که استفاده معمول از آنرا در حال حاضر دشوار ساخته است. در این مطالعه اثر EMLA در ایجاد بیحسی موضعی قبل از تزریق داخل ضایعه استروئید در درمان آلوپیشی آرثاتا بررسی می‌گردید.

بیماران و روش‌ها

این مطالعه باز روی ۲۷ بیمار مبتلا به آلوپیشی آرثاتا که بین ۱ تا ۴ ضایعه آلوپیشیک داشتند انجام گرفت. بیماران بین ۱۴ تا ۶۵ سال سن داشتند. ۱۳ مورد زن و ۱۷ مورد مرد بودند.

براساس مدت زمان استعمال کرم، بیماران به سه گروه تقسیم شدند. گروه اول شامل ۶ بیمار مدت ۳۰ دقیقه، گروه دوم ۷ بیمار، مدت ۴۵ دقیقه و گروه سوم ۱۴ بیمار مدت ۶۰ دقیقه با کرم تماس داشتند. کرم EMLA به قطر تقریبی ۲/۵-۳ میلی‌متر روی ضایعه مالیده شده و توسط قطعه‌ای پلاستیک (دستکش یکبار مصرف) پوشانده می‌شد. ۲۴ بیمار بیش از یک پچ داشتند. که EMLA تنها بر روی یکی از ضایعات آنها مصرف گردید. سه بیماری که مبتلا به یک پچ بودند در هفته‌های قبل تزریقات داخل ضایعه استروئید بدون استعمال کرم EMLA را تجربه کرده بودند. پس از زمان در نظر گرفته شده پوشش پلاستیکی برداشته و کرم توسط الکل پاک می‌شد. وضعیت پوست از نظر تغییر رنگ و یا وجود ضایعه جدید پوستی، احساس سوزش یا خارش بررسی و سپس تزریق داخل جلدی متیل پردنیزولون با رقت $\frac{1}{5}$ به فواصل $0.5-1\text{ cm}$ در ضایعه انجام می‌شد. نحوه تزریق و رقت دارو در تمام بیماران یکسان و توسط یک نفر صورت می‌گرفت. پس از تزریق از بیمار، احساس درد را در مقایسه با مناطق تزریق شده بدون EMLA و یا تزریقات قبلی (در مواردی که یک

به پوست سالم حداقل اثر طی ۱ تا ۳ ساعت پیش می‌آید. برای الکترولیز زمان یک ساعت به نظر کافی می‌آید و برای اعمالی مانند برداشت گرافت پوستی (split skin graft harvesting) ممکنست ۲ ساعت نیاز باشد. عوارض کمی به دنبال مصرف EMLA مشاهده شده که اغلب گذرا و قابل اغماضند. رنگ پریدگی در محل استعمال EMLA معمولاً در عرض یک ساعت اول واریتم در زمان‌های طولانی تری پس از مصرف دارو مشاهده می‌شود. باید به تداخل دارویی بین کرم (مانند استامینوفن، داپسون، کلروکین، پریماکین و نیتروگلیسیرین بخصوص در بچه‌ها) با EMLA تداخل دارویی نشان می‌دهند.

در بیماران حساس و آنها که اختلال کارکردی دارند یا آنها که دچار نقص آنزیم glucose-6-phosphate dehydrogenase می‌باشند و یا در شرایطی که جذب افزایش یابد (مانند سوختگی، پوست‌ملتهب، اکزمای پوست) باید احتیاط لازم در مصرف EMLA به عمل آید. در یک مطالعه بر روی اثر EMLA بر دیریدمان‌های متعدد مکانیکال، سطح پلاسمایی آن اندازه‌گیری شد. در این بررسی سطح پلاسمایی پریلوکائین بسیار کمتر از لیدوکائین بود که می‌تواند به علت کلیرانس بالاتر و حجم وسیعتر انتشار پریلوکائین در مقایسه با لیدوکائین باشد. نیمه عمر هر دو ماده حدوداً تا دو ساعت است (۴).

اثرات بیحسی دهنده EMLA را با محلول (Tetracaine, Adrenaline, Cocaine) TAC بخیه زخم‌های انتهایها مقایسه کردند. (۵) این مطالعه روی ۳۲ کودک ۵ تا ۱۸ ساله بصورت آینده‌نگر، کوریکسویه و تصادفی انجام شد. در پایان بررسی نتیجه گرفته شد که EMLA در بیحسی زخم‌های ساده انتهایها مؤثرتر از EMLA می‌باشد. برای ایجاد بیحسی مطلوب TAC لازم بود یکساعت قبل از عمل روی پوست بماند. حدود ۶/۴۶ درصد (۱۴ نفر) از بیماران عوارض شامل اریتم، خارش و سوزش را تا یک ساعت پس از استعمال نشان

از استعمال EMLA در هیچیک از بیماران عوارض پوستی مشاهده نشد.

پچ داشتند) پرسش می شد و براساس بیان درد شدید، متوجه و خفیف و یا بدون درد، بیماران گروه بندی می شدند.

بحث

کرم ۵٪ EMLA (۲/۵٪ لیدوکائین و ۰/۲٪ پریلوکائین) که اثر بی حسی موضعی روی پوست داشته و در موارد بسیاری از جراحی های پوست و سایر اقدامات عملی درماتولوژی بکار می رود. در مورد زمان استعمال کرم برای کسب اثر مطلوب نظرات متفاوتی ابراز شده که تا حدودی به هدف از بیحسی، نوع کار عملی و محل ضایعه بستگی دارد. در این بررسی EMLA در سه زمان مختلف ۳۰ دقیقه، ۴۵ دقیقه و ۶۰ دقیقه بکار رفته و هدف از استعمال آن ایجاد بیحسی موضعی قبل از تزریق داخل ضایعه به منظور درمان آگویشی آرثانا بوده است. برای مقایسه احساس درد با یا بدون EMLA از اظهارنظر بیمار استفاده شده و در واقع بیمار با خودش مقایسه شد. در این مطالعه از دارونما استفاده نشد. برای اطمینان بیشتر از پاسخ بیمار، افراد زیر ۱۴ سال در این بررسی وارد نشدند. زمان مطلوب برای کاهش درد ناشی از تزریق داخل ضایعه به نظر ما حداقل یک ساعت می باشد. اما در مجموع ۸۵٪ از بیماران ما کاهش درد را در مقایسه با تزریق بدون مصرف EMLA به درجاتی ذکر می کردند.

حدود ۵۲ درصد (۱۴ نفر) از بیماران عوارض شامل اریتم، خارش و سوزش را با یک ساعت پس از استعمال نشان دادند که احساس سوزش بیش از سایر عوارض مشاهده شد. از آنجاکه تزریق داروهای بیحسی موضعی برای انجام اعمال جراحی پوستی دردناک است و باعث اذیت بیمار شده و در کودکان علاوه بر رنجش جسمی ممکنست اثرات روانی نامطلوبی برجای گذارد لذا استفاده از کرم EMLA قبل از اقدامات عملی پوستی توصیه می گردد، اما عمده ترین مشکل در حال حاضر در دسترس نبودن و بهای گران این کرم در ایران می باشد که استفاده معمول آنرا فعلاً دشوار ساخته است.

یافته ها

در این مطالعه تجربی، ۲۷ بیمار مبتلا به آگویشی آرثانا بررسی شدند. میزان احساس درد متوجه بیماران بر حسب مدت تماس با کرم EMLA در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

در گروه اول که ۲۲٪ کل بیماران مراجعت کننده را شامل می شد ۳ مورد (۱/۵۰) احساس درد شدید و ۳ مورد دیگر (۰/۵۰) احساس درد متوجه را پس از استعمال کرم به مدت نیم ساعت ذکر نمودند. در این گروه هیچگونه عارضه ای مانند اریتم، رنگ پریدگی، خارش، سوزش و پورپورا مشاهده نگردید. در گروه دوم که ۲۶٪ از کل بیماران را تشکیل می دادند ۵ مورد احساس درد متوجه و ۲ مورد درد ضعیف را در مقایسه با تزریقات بدون EMLA ذکر نمودند. در این گروه ۱ مورد اریتم، ۲ مورد سوزش پس از برداشتن پوشش پلاستیکی و پاک کردن کرم مشاهده شد. دیگر عوارض مانند خارش، رنگ پریدگی و پورپورا مشاهده نشد. در گروه سوم که شامل ۱۴ نفر (۰/۵۲) بود، ۴ مورد احساس درد متوجه و ۱۰ مورد درد خفیف را ذکر کردند. و احساس درد شدید در هیچ موردی گزارش نشد.

در این بررسی تنها ۴ بیمار یا ۱۵ درصد افراد (که در گروه اول و دوم هر کدام ۲ مورد قرار داشتند) افزایش درد را با کرم در مقایسه با تزریقات بدون کرم بیان نمودند. و در ۸۵٪ دیگر درد ناشی از تزریق با مصرف کرم کاهش یافته بود. عوارض مشاهده شده در این بررسی، اریتم در ۳ مورد (یک مورد گروه دوم و دو مورد گروه سوم) و خارش موضعی در ۴ مورد (یک مورد گروه ۲ و ۳ مورد گروه سوم) دیده شد. دو بیمار خارش را طی تزریقات قبلی بدون EMLA ذکر کردند. پس از سه هفته

جدول شماره ۱ - میزان احساس درد ناشی از تزریق در ۲۷ بیمار
آلپیشی آرثاتا بر حسب مدت زمان تماس با کرم EMLA

درصد از کل بیماران	احساس درد			تعداد	مدت تماس با دقیقه EMLA
	خفیف	متوسط	شدید		
۲۲	۰	۳	۳	۶	۳۰
۲۶	۲	۴	۱	۷	۴۵
۵۲	۱۰	۴	۰	۱۴	۹۰

منابع

- 1 - In: Champion RH, Burton JL, Ebling FJG, et al (eds). Textbook of Dermatology London: Black + well Scientific Publications, 1998; 2919-2927.
- 2 - In: Arndt K (ed). Manual of dermatologic therapeutic. USA: Little Brown, 1995; 261-2.
- 3 - Dorland's Medical Dictionary, USA: Saunders, 1998; 590.
- 4 - Lok C, Paul C, Amblard P, et al, EMLA Cream as a topical anesthetic for repeated mechanical debridement of venous leg ulcers J Am Acad Dermatol 1999; 40:208-13.
- 5 - Zempsky W, Karasic R. EMLA versus TAC for topical anesthesia of extremity wounds in children. Ann Emerg Med 1997; 30(2): 163-6.